

cestou nařizovací. Autor doporučuje v duchu těchto reformních pokusů, aby děti školu ještě nenavštěvující byly slyšeny jen předběžně právníkem psychologicky a pedagogicky školeným a aby jako svědci byly při hlavním přeličení slyšeny osoby, které se zúčastnily výsledku. Jako horní hranici věkovou doporučuje rok šestnáctý, po př. pozdější při nedostatečné vyspělosti rozumové, tedy stejnou mez jako pro způsobilost k přísaze podle německého práva. Svědectví mladistvých trpí působením sugesce. Hromadění výsledků připomíná dítěti příběh vždy znovu, což může pro ně mít horší následky než čin sám; opakováním výsledků trpí zjišťování pravdy, výpověď ustrne v paměti mladistvého, který ji odřikává jakoby byla naučena; jindy se výpověď mění od výsledku k výsledku a bývá dosti nesnadno rozeznati pravdivé jádro od ilusí. Odtud požadavek, aby výslech konal se pokud možno nejméně často a co nejdříve. Dlužno vyloučiti nežádoucí vlivy rodičů, nutících děti, aby vypovídaly, o čem třeba nic nevědí, omeziti pokud možno výsledky policejními orgány, svěřiti výslech zvláště školeným právníkům-specialistům. Cenné posudky o povaze dítěte může podati učitel, ve složitějších případech jest přibrati znalce psychologa a to podle potřeby již v přípravném stadiu. Znalci sluší poskytnouti možnost, aby poznal povahu dítěte pokud možno nenápadně (jako »pomocný učitel«). Pro hlavní přeličení, k němuž by bylo zváti znalce, bylo by možno často od výsledku mladistvého upustiti. Velmi zajímavá druhá část knihy přináší vedle otisku předpisů některých německých území v tomto směru pokročilých řadu dokladů, popisujících skutečné případy, při nichž byl znalce autor nebo jiný odborník (též universitní ústav v Lipsku pro pokusnou pedagogiku a psychologii). Z nich poznáváme, že účast znalce psychologie často usnadnila správné rozhodnutí i umožnila změnu rozhodnutí vadného. — Poněvadž spis obsahuje mnohé podněty, uskutečnitelné též na podkladě zařízení u nás platných, může jeho četba býti plodná pro každého, kdo se s podobnými případy v praxi setkává. Poskytuje názorné vodítko pro hodnocení svědectví mladistvých, úkol tím choulostivější, čím větší je možnost justičního omylu a těžší následky odsouzení.

—ř.

Z ČASOPISŮ. Bulletin de droit tchécoslovaque. Année 1926. JUDr. Karel Hermann-Otavský: La réforme du droit d'auteur en Tchécoslovaquie. (Rapport présenté à la Conférence de l'Association littéraire et artistique internationale, tenue à Prague le 5—6 octobre 1926.) — JUDr. František Weyr: Le tribunal constitutionnel de la république tchécoslovaque. — JUDr. Josef Pražák: Les travaux d'unification

dans le domaine de la procédure civile. — JUDr. Vladimír V o c h o č: La loi constitutionnelle du 1er juillet 1926 No 152. (Supplément à l'article de l'auteur »La nationalité tchécoslovaque«, publié dans le No 2 du Bulletin.) — Roční předplatné 32 Kč, pro členy Právnické jednoty 16 Kč. Přihlášky přijímá Právnická jednota, Praha I., Karolinum (doc. dr. M. Pecháček).

Časopis pro právní a státní vědu. Ročník IX. Sešit 1.—2. Karel Engliš: Poměr mých »Základů hospodářského myšlení« k normativní teorii právní. — František Weyr: K výkladu zákona ze dne 2. listopadu 1918, č. 4. (Zároveň příspěvek k nauce o rozdílu mezi právem veřejným a soukromým. — Pisatel dospívá na základě rozboru tohoto zákona, jehož doslovný výklad přiči se úmyslu zákonodárcovu, k požadavku, aby byl zrušen.) — Karel Kollar: Úprava platového a služebního poměru úředníků podle nového platového zákona (č. 103/1926). — Antonín Nermuth: Reforma veřejné správy ve Francii. — Jiří Havelka: Zmatek v řízení správním se zřetelem k judikatuře nejvyššího správního soudu. — Přehled rozhodnutí ze všech oborů právních. Hovorna. Karel Křepelka: Žaloba o obnovu a první rok. — Dr. Grňa: Může býti ve sporu o otcovství matka nucena, aby se podrobila krevní zkoušce?

D E N Í K.

† **Prof. dr. Antonín Heveroch.** Dne 2. března zemřel řádný profesor psychiatrie a neurologie Karlovy university v Praze a vrchní ředitel zemského ústavu pro choromyslné dr. Antonín Heveroch. Ačkoli nemůže býti naším úkolem odborné ocenění bohaté a všestranné jeho životní práce, nelze přece nevzpomenouti smrti muže českým právníkům tak dobře známého. Činnost Heverochova nesla se duchem programu, jejž vyslovil r. 1904 v přednášce v Právnické jednotě, duchem dorozumění se právníků a lékařů, snahy po lepším vzájemném poznání. Výchovnou činnost neomezoval na universitní přednášky, právníky tak četně a se zájmem navštěvované, přednášel často i praktickým právníkům, pro jichž činnost měl vzácný zájem a porozumění. Proto jsme viděli Heverocha tak často mezi právníky, již na prvním sjezdu českých právníků r. 1904, kde zasáhl do debaty o otázce, kterými prostředky sluší bojovati proti alkoholismu se stanoviska práva trestního«, otázce to jemu zvláště blízké, jak tomu svědčí zmíněná již přednáška v Právnické jednotě »O některých alkoholových poruchách duševních a jich významu v právu trestním«, otištěná v našem časopise r. 1904. Zájem našich lékařů-theoretiků o otázky právní a sociální nelze zdaleka měřiti s porozuměním, které mají pro tyto věci lékaři v pokročilých zemích západních, zejména román-